

mogoče za boj pripravljene vojske na noge spraviti. To je res žalosten sad naše liberalne dobe; temveč, ker se je resno bati, da nas minister Andrassy s svojo magyarsko politiko na skorem v krvavo vojsko zaplete. Uhacijevih novih kanonov je še komaj 93 vlitih. Sedaj predstavljajo 14 pešackih in 6 konjeniških regimentov in 6 lovskih bataljonov. Lovski bataljon šteje 7. pride iz Novogamesta in šteje 19 iz Celja v Dalmacijo, šteje 20 iz Maribora v Dunajsko. Novomesto in šteje 8 iz Ptuja v Novomesto na Kranjskem.

Vnanje države. Ruska vlada kupiči vedno več vojske na avstrijski in romunski meji; ob enem si prizadeva vse evropske vladarje zvabiti, da pošljejo svoje poslanike na poseben dogovor ali konferencijo v Parizu ter se porazumijo zastran Turškega. Skušnje zadnjih 20 let pa učijo, da je konec takim konferencijam skoraj vselej bil — krvava vojska. — Cesarji in kralji sedaj veliko potujejo; ruski car pride prihodnji mesec na Nemško; angleška kraljica je čez Francosko došla na Nemško; braziljanski cesar in cesarica sta se iz južne Amerike v severno podala. — Francozi snujejo za l. 1878 velikansko razstavo. Francoski podložniki Arabi v Algijerskem so se spuntali; general Carteret pa jih je krvavo pobil — Pomor na Turškem v Aziji se širi; v Bagdadu in Hillah-umerje po 200—250 ljudi na den in bati se je, da turški vojaki pomor še v Evropo zatrosijo.

Jugoslavjanska vojska zoper Turka.

Mala trdnjava Nikšić na črnogorski meji bila je že vsa izstradana. Da bi posadki živeža donesel, je turški general Muktar-paša zbral 10.000 najboljših vojakov in se je med visokim gorovjem pomaknil do Krstaca. Veliki četrtek so ga Kristijani nagloma napadli od vseh strani, posekali 3 bataljone in vzeli $\frac{1}{2}$ živeža; veliki petek je dal Muktar paša nasipe ali šance delati med strašnim strelanjem vstašev; veliko soboto je nastalo grozno klanje; Turki so hotli prodreti, vstaši so jih zapodili nazaj in vzeli 3 šance; turška vojska je okoli in okoli od vstašev obdana — bode se morala ndati. Ako se to zgodi, potem je Hercegovina Turkov rešena. V Bosni stoji pri Biščah 10.000 vstašev; Črnogorci so jim poslali 8000 novih pušek. Po Savi se jim je doposlalo mnogo pušek, streljiva in kanoni. V Belgradu so Srbi na avstrijskega konzula, kneza Wredeta, silno jezni, ker jim v imenu ministra Andrassy-ja brani na Turka udariti. Zato so mu napravili „mačkino muziko“ in šipe pobili. Tudi Miriditi v Albaniji hočejo turški jarem otresti.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domn.

XXXIV. Bilo nam je rečeno, da bo 13. aprila ob 8. uri eden izmed kardinalov bral sv.

mešo v Vatikanskej cerkvi in da bode pri tej priliki vsem romarjem podelil popolne odpustke, kateri iz njegovih rok vredno premejo sv. Rešnje Telo. Začudil sem se videvši toliko pobožnikov pristopiti k sv. obhajilu: knezov, grofov, imenitnih zlahtnikov, gospá in gospodičin. Po dokončanem opravilu so se vsi tiho in mirno razšli. Imeli smo namreč vsi še prostega časa do $\frac{1}{2}$ 12 ure, t. j. do zaslišanja pri sv. Očetu. Meni se je najboljšje zdelo ta čas porabiti za pot na visoko kuplo cerkve sv. Petra. Dovoljenje sem kmalu dobil. Na levi strani velikanske cerkve, pri kapeli Marijinega darovanja se odprejo dveri na višino. Po 142 širokih stopnicah se vhaja na cerkveno streho. Kraj stopnic so v steno vzdane marmornate ploščice; tem so vsekana imena imenitnih oseb, ki so kedaj kuplo sv. Petra bili obiskali. Človek se močno začudi, kedar dospé nad cerkveno površje; dozdeva se mu, da je prišel v kako mesto nad mestom. Tukaj najdeš gladke steze, ulice med raznimi kuplami nad kapelami, tukaj zadeneš na delavnice, na stanovanlišča delavcev, ki imajo vedno kako popravljanje na velikanskem cerkvenem splotju; tudi študenti se nabajajo sem ter tje; pogosto srečaš čuvaje, ki ti za par centezimov radi postrežejo ter razgled in druge imenitosti pokažejo in razložijo. Po precej dolgi poti nad cerkvo pridemo naposled do velike kuple same, ki nad cerkveno streho še 94 metrov visoko v nebo moli; široka je 192 metrov.

Stražaj nam je odprl železne dveri in sedaj smo začeli korakati po prav ozkih stopnicah v kuplo. Hodili smo na okrog tik kupline stene ter smo po precej dolgem stopanju prišli do prve znotranje galerije; iz nje smo dobili prekrasen pogled v globoko cerkvo. Že iz te, pa še bolj iz nekoliko višje, druge galerije gledaje smo vsi ostrmeli zavolj orjaške velikosti cerkve. Človeku je res treba močne glave in bistrih oces, sicer ga omanlica preme gledavšega v strmo globočino. V naši družbi bile so tudi 3 laške gospé, ki so kaj drzno po galeriji hodile in se na železno ograjo naslanjale, kakor da bi stale le nekoliko stopinj nad zemljo. Meni se je vsa družba posmehovala, ker se ograje blizu nisem doteknol, marveč neprenehoma po zidu poprijemal; nikoli nisem hrbita od stene odmeknil. Slobodno rečem, da še se mi nikoli niso kolena tako strahú tresla, kakor na galeriji kuple sv. Petra. Slednjič dospemo na vrh. Po kupli se od zunaj lahko v okrog sprehaja brezskrbno. Razgled na večno mesto in njegovo okolico je nepopisljiv. Žal nam je bilo, da nam je slabo vreme razgled pačilo. Čudili smo se tudi pripravam za razsvetljenje kuple. Zidu je vložena in pripeta močna železna veriga; na njo se priveže vrv, po kateri človeka v kuplino votlino spustijo, da svetilnice na že pripravljenih mestih nastavljene prižgé. V sedanjih za sv. Očeta tužnih časih se tako svečano razsvetljenje kuple opušča. Poprej, ko so papež še bili svetni vladar svojih

dežel, so dajali kuplo večkrat v letu razsvetliti. Najkrasniše je vselej bilo razsvetljenje na predvečer praznika sv. apostolov Petra in Pavla.

Zapustivši veličastno kuplo smo prišli ravno prav nazaj k vatikanskemu poslopju. Kajti od vseh strani so že drdale svetle kočije z imenitnimi žlahtniki, kateri so z nami vred namenjeni bili iti pred sv. Očeta. Pri vходу smo naleteli na pijemonteškega ogleduha, ki je nemirno sem ter tje letal in jezno vsakega meril od glave do nog, kakor da bi ga hotel pozobati. Nas je njegov srd malo zanimal, ter smo brz mimo švicarske straže šli naprej na desno po polzkah kamnatih stopnicah. Povsodi, kjer so se stopnice zasuknile, je stala straža. (Nastavek prih.)

Smešničar 17. Nekemu vojaku, ki je služil sv. Očeta, je srboritnež na železnici grdo zabavljaj. Vojak je pa molčal. Naposled ga zabavljivec praša: kaj ne, da vam je papež dal oblast meševati, spovedovati itd.? Sedaj vstane vojak in reče: aha! papež so mi dali še večjo oblast; jaz smem sedaj tudi birmati — in v istem trenutku zažge zijaku tako žgečo klofuto, da so se mu tri solnca zasvetila in da se je skoro raz klopi zvrnol. Vse se je na glas smejalo in nenavadnemu birmancu prav dajalo.

Razne stvari.

(V Slov. Bistrici) je krčmarju Lütkenu pogorel škedenj, govejski in svinjski hlev z živino vred. Na pogorišču so pozneje našli kostnjak človeka, najbrž berača, ki je ogenj zatrosil in sam zgorel.

(Za Brežice) in okolico se bo vendar enkrat urad za cementiranje razne posode in vag po novi meri pričel 29. t. m. v hiši gospé Ane Glaserjeve št. 54.

(Ponarejen denar) namreč dvajsetice iz kositra ali čina je v Vržeju izdal Tomaž Kitonja iz Murave in je zarad tega s sodnijo dobil oprakov.

(230 fl.) so tati ukradli Janezu Pajdašu, darjarju na Muti, iz hiše, v katero so po noči vlomili.

(Ignac Paulič) knap iz Zreč se je v Otišnem vrhu pri Slov. Gradcu žganjice napil, upijanil in potem v hlevu z jermenom obesil.

(Notar) v Gornjemgradu je postal g. Janez Pogačnik.

(Dražbe). 22. aprila Mih. Modrinjak v Središču 3100 fl. (2), Jan. Šnuderl v Mariboru 3039 fl. (2), Andrej Vinkovič v Ljutomeru 5137 fl., Mih. Smigoc v Okiču 2040 fl. (5), Jan. Deutschbauer pri Maleku 2707 fl. 25. aprila Juri Koban v Polskavi 7000 fl. (zavolj dolžnih 16 fl.), Fr. Knašič na Pesnici 8705 fl. Juri Merc v Lošinu 800 fl. (3), 26. aprila Štefan Kovačič v Mlomonu (2), 27. apr. Neža Obrovnik v Pobrežu 850 fl. (3), Jera Jerič v Pustikah 420 fl. 28. aprila Fr. Reher v Muti 3500 fl. (3), Jan. Herič v Mahrenbergu 4700 fl. Neža Povoden na Pesnici 1010 fl. 29. aprila Jak.

Petek v Bučkovih 1254 fl., Ig. Senica pri Celju 4066 fl., Juri Praprotnik v Lačjivesi 4246 fl. (2), Franc Žuza v Žavcu 300 fl.

Listič uredništva: Dopisi iz Ponkve, sv. Lovrenca, od Velikenedelje in iz Celja prihodnjič. Inzerat g. C. v M. in g. Ig. St. v Kozjem prihodnjič.

Tržna cena

preteklega tedna po Hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁰⁰/₁₀₀ vag.)

Mesta	Pšenica	Rž	Jčmen	Oves	Tursica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor . .	8 10	6 30	5 10	3 60	5 —	4 90	4 90
Ptuj . .	8 —	6 40	5 50	2 80	4 60	4 20	5 50
Slov. Gradec	9 43	6 83	6 50	3 74	4 87	7 80	5 69
Gradec . .	8 71	6 82	5 —	3 78	4 80	—	5 50
Celovec . .	9 40	6 42	5 82	3 82	4 39	3 30	5 04
Ljubljana .	8 61	5 69	4 10	3 57	4 88	4 39	5 37
Varaždin . .	7 95	4 85	4 60	3 50	4 40	—	4 80
Šoštanj . .	8 13	8 10	5 69	3 25	5 53	5 20	4 88
Dunaj 100 Kg.	11 32	8 40	10 —	9 50	6 15	—	—
Pešt . .	11 —	7 90	7 62	9 92	5 10	—	—

Loterijske številke:

V Gradcu 15. aprila 1876: 43 10 25 58 27.

Na Dunaju 16 15 76 27 83.

Prihodnje srečkanje: 29. aprila 1876.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 64 — — Srebrna renta 68 — — 1860-letno državno posojila 114 — — Akcije narodne banke 858 — Kreditne akcije 116 — — Napoleon 953 — Ces. kr. cekini 564 — Srebro 10340

Priporočba.

Franjo Krašovic,

zlatar v Celju hiš št. 21. v gosposki ulici

se priporoča preč. duhovščini in farnim predstojnikom za izdelovanje pozlatarskih del, ponovljenje altarjev, tabernakeljnov, lec, prižnic, okvirjev in različnih podob. Tudi iz novega izdeluje se vsakemu slogu, prav okusno, dogotrajno, po nizki ceni. Vsa naročila se vestno izpolnjujejo.

Spričevala imam od prvih mojstrov v Beču in znamenitih drugih, pri katerih sem mnogo let delal. Tudi od preč. g. župnikov, pri katerih sem kaj zgotovil, zamorem ugodna spričala pokazati.

Z odličnim spoštovanjem

Franjo Krašovic.

Služba organista in mežnarja

ob enem je razpisana pri romarski cerkvi na Ptujski gori (Maria Neustift bei Pettau). Prosilci se naj do 25. aprila oglasijo.

Na Ptujski gori, 2. aprila 1876.

Cerkveno predstojništvo.